

[Helge Nielsen.]

konservative har truffet, er: Kære bolighajer og spekulanter, bliv bare ved med at betragte boligmarkedet som jeres tumleplads. Skovl blot fortsat millioner af kroner ned i lommen ved salg af ejerlejligheder. Vi sørger fortsat for, at boligen er en mangelvare, og at ejerlejligheder fortsat kan være sortbørsvarer til sortbørspriser? Eller er man villig til at træffe en fornuftig politisk beslutning: Her er sket en fejl. Vi må bremse denne udvikling. Vi må ordne endnu en lille flig af vort kapitalmarked. Disse fortjenester må inddrages til fordel for statens bolig- og byggefond?

Jeg håber, at svaret ikke bliver det første, men at det bliver det sidste, og at en sådan lov kan komme til at omfatte alle første-gangssalg af ejerlejligheder også uden for de regulerede områder.

De stramninger, der hidtil er gennemført vedrørende ejerlejligheder, og den, der her er foreslået, gælder jo kun i de regulerede områder af landet. I den øvrige del af området er ejerlejlighedsloven fortsat gældende. Her kan der altså ske opdeling i ejerlejligheder i den helt gamle boligmasse, idet årstallet 1890 stadig væk er gældende her.

Som sagt, jeg håber på en positiv indstilling fra regeringspartierne side vedrørende disse problemer imellem anden og tredje behandling.

Det af socialistisk folkeparti stillede lovforslag om fri bytteret er ikke blevet færdigbehandlet i udvalget og kan vel ikke forventes at nå frem til beslutning i denne samling. Socialdemokratiet og SF har derfor til denne lov genfremsat socialdemokratiets ændringsforslag om fri bytteret, et forslag, der på den ene side respekterer ejernes rimelige indvendinger, men på den anden side fjerner ejernes urimelige indvendinger imod fornuftige og rimelige betragtninger.

Vedrørende lov om boligbyggeri kan vi stemme for ændringsforslag nr. 1, som giver et tilsagn om statsstøtte betinget af godkendte vedtægter.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege de bemærkninger, vi har anført i betænkningen vedrørende øget medindflydelse og medansvar for lejerne eller rettere om spørgsmålet demokrati i boligen. Her var boligudvalget i sin betænkning af 23. maj 1969 enig om at henstille til boligministeren,

at man opfordrede parterne, Lejernes Landsorganisation og Fællesforeningen af almenyttige danske Boligselskaber, til at optage forhandlinger, der skulle munde ud i enighed om et forslag om øget medindflydelse i det almenyttige boligbyggeri. Parterne blev enige om et forslag, der med bemærkninger blev fremsendt til ministeren. Det videresendtes til boligudvalget, men ministeren havde undervejs en del ændringsforslag til det, parterne var enedes om.

Flertallet i boligudvalget, regeringspartierne og socialistisk folkeparti, er enig med ministeren i hans tilføjelser. Socialdemokratiet kan ikke tiltræde ministerens ændringer, men ønsker at følge det forslag, organisationerne er blevet enige om. Det er min opfattelse, at man ikke kan bede to hovedorganisationer om at forhandle sig frem til et resultat og så, når de er blevet enige efter mange forhandlinger, sige til dem: tak for arbejdet, det duede ikke, nu skal vi fortælle jer, hvordan det skal være. Derfor har vi fra socialdemokratiets side den indstilling, at vi må følge det, parterne har kunnet enes om.

Må jeg her tilføje, at jeg meget gerne havde set, at vi i udvalget havde haft noget mere tid til at forhandle dette spørgsmål.

I lovforslaget foreslår ministeren indtægtsgrensen for adgang til det sociale boligbyggeri forhøjet til 40.000 kr. Vi blev under udvalgsarbejdet ikke helt færdige med dette problem, og vi har bedt om at få spørgsmålet færdigbehandlet mellem anden og tredje behandling. Vi kunne tænke os fra socialdemokratiets side en ordning, der minder om sygekassegrænsen med den årlige regulering, der er indeholdt i bestemmelsen om denne grænse.

Vi har i denne samling ofte drøftet spørgsmålet om det rentesikrede byggeris størrelse og det rentesikrede byggeris fremtid. Socialdemokratiets stilling er her ganske klar. Vi ønsker rentesikringen fortsat, også efter 1974, vi ønsker antallet af rentesikrede boliger udvidet fra de nuværende 13.000 til 18.000 over en treårig periode. Dette krav er indeholdt i vort ændringsforslag nr. 2. Den udvidelse, der siden 1966 er sket af det samlede boligbyggeri, har medført, at den procentvise fordeling mellem privat og rentesikret byggeri er blevet skæv.

Debatten om rentesikring blev jo startet